

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۹/۱۴

عبدالباری جهانی

خيام - جهانی

قسمت پنجم

ترجمه اشعاری چند از سروده های حضرت "عمر خیام" رض بزبان زیبای پشتو از قلم عبدالباری جهانی

بر شاخ امید اگر بری یافتمی
هم رشته خویش را سری یافتمی
تا چند ز تنگنای زندان وجود
ای کاش سوی عدم دری یافتمی

«خیام»

یا له بناخه د امیده پیدا کری می ثمر وای
د ژوندون پر ورکو لارو را معلوم د تناو سر وای
لا تر خو به زه بندی یم د وجود په دې زندان کی
کشکی خدایه را څرگند خو د نیستی د لوری ور وای

«جهانی»

۱ از ۴

ماه رمضان گذشت و شوال آمد
هنگام نشاط و عیش و قوال آمد
آمد گه آنکه خیکها اندر دوش
گویند که پشت پشت حمال آمد

«خیام»

روژه تیره سوه اختر سو سر پر سر پیالی تشیری
وخت دعیش او دنوش راغی دمستی نغمی برغیری
دلی دلی رندان راغلل پر او پرو بی دی خمونه
یو کتار د حمالانو یو په بل پسی تبریری

«جهانی»

گل گفت که دست زر افشان آوردم
خندان خندان رو به جهان آوردم
بند از سر کیسه برگرفتم رفتم
هر نقد که بود در میان آوردم

«خیام»

گل ویل مخ می نیولی محفلونو دجانان ته
خوله می بکه له خندا ده یم راغلی دی جهان ته
امیانی می کرلی خلاصی ور ره می سوم گلستان ته
چی می شه نغده درلوده ما ور خوشی کره میدان ته

«جهانی»

ای چرخ دلم همیشه غمناک کنی
پیراهن خوشدلی من چاک کنی
بادی که وزد به آتشک نیش
آبی که خورم در دهنم خاک کنی

«خیام»

ای فلکه همیشه می زرگی شین تغمی تغمی کی
دخوبنی جامی کری خیری زما گربوان ریننی ریننی کی
چی پر خوا می نسیم راسی زما پر تن بی سره لمبه کی
چی یو خاځکی ورم تر ستونی زما په خوله خاوری ایری کی

«جهانی»

ای باده خوشگوار در جام بهی
بر پای خرد تمام بند و گرهی
هر کس که ز تو خورد امانش ندهی
تا گوهر او برکف دستش ندهی

«خیام»

ای د میو سرو لعلونو درته جام او پیالی بنایی
چی ته نه بی په خلوت کی عقل بند وی خودی ستایی
څوک چی جام کی پر سر پورته بیا امان ورلره نسته
چی هر څه لری په زره کی هغه ټول په ژبه وایی

«جهانی»

ای از حرم ذات تو عقل آگه نی
وز معصیت و طاعت ما مستغنی
مستم ز گناه و وز رجا هشیارم
امید به رحمت تو دارم یعنی

«خیام»

تاته عقل نه رسیری لور تر فکر د هر چایی
له گناه او عبادته مستغنی یی بی پروایی
که هر خو له گناه مست یم ستا سخا لره هوبنیار یم
د رحمت امید لرمه ته قادر یی ته دانا یی

«جهانی»

افتاد مرا با می و مستی کاری
خلقم ز چه می کند ملامت باری
ایکاش که هر حرام مستی کردی
تا من به جهان ندیدمی هوشیاری

«خیام»

ماته می او مستی دواره په قسمت دی رسیدلی
تولو خلکو ولی ماته د پیغور سترگی نیولی
کشکی تولو گناهونو انسانان نشه کولای
په دنیا کی به می چیرته هوبنیاران نه وای لیدلی

«جهانی»

**** **

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشه ها و مطالب دیگری از این شاعر و نویسنده معزز را مطالعه کنند،
میتوانند با اجرای "کلیک" برعکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

خیام – جهانی قسمت پنجم

jahani_a_bahari_khayaam_jahaani_۵.pdf